

ARKKUKARI

Säv. ja san. Pauli Ylitalo

1. Me - ri meil - lä tääl - lä ai - na ol - lut on,   tääl - lä kuis - ket - ta voi kuul - la kuu - sis -
ton.   Haa - pa - jo - ki, mei - dän vir - ta, mat - kal - laan   i - kui - ses - ti lau - laa lau - lu -
aan.   Ark - ku - ka - ri, a - suin - paik - ka vail - la ver - taa,   tä - män huo - man - neet me oom - me mon - ta
ker - taa.   Ym - pä - ris - tön viih - tyi - sän kes - kel - lä sen ym - mär - rän, tää on
meil - le aar - re - ark - ku e - lä - män.

2. Esi-isämme jo silloin aikoinaan
ihastuivat tähän maalaismaisemaan.
Heidän perintönsä meille yhä on
talkoohenki aivan verraton.
Arkkukari...

3. Maa ja metsä sekä meri leivän toi
niille, jotka täällä ennen ahkeroi.
Näitä juuria me emme laiminlyö,
vaikka muuten muuttunut ois työ.
Arkkukari...

4. Ihmiset on aina ollut tärkein syy,
näin kun paremmiksi olot kehittyi.
Myötäpurje mastossamme tuulen tie
huomispäivään meitä yhä vie.
Arkkukari...

5. Yhteistuumin purttamme kun ohjataan,
perinteet ja nykyhetki kunniaan
vielä huomisenkin jälkeen nousta voi,
silloinkin tää laulumme näin soi.
Arkkukari...